

இந்து சமயத்

வெளிக்கிழமை தொழும்
வெளிவருவது

Hindu Organ.

பிரதி விளை : சுறு 40

புக் - 94] யாழ்ப்பாணம்- துந்துபி வெ, பங. மீ 18, 25-3-83 1, 8, 15-4-1983 வெள்ளிக்கிழமை இல-16,

வயதால் செவ்வள்ளுத்தால் மாநிலத்துக்கோர் வளர்மதி
தகைமைசால் செவ்யபிரஸ்டைபுகுதோற்காரி ஆண்டு உதயம்

சேவ நாற்றுண்டை நோக்கி
சென்று திகழும் மன்று

கோண்றிற் புக்கொடு தோன்றுக என்று ஆன்ற
அறிஞர் வள்ளுவங்கையனார் திருவாய்மலர்ந்த ஏதிலோ
மிக்குச் சான்றுக நின்ற நிலைவரும் ஈழப்பாணம்
கைவபரிபாணத்தைப் பண்டு தொண்ணுமாற்றுஞ்சும் கேவல
ஆண்டிற் கெல்லின்றெதன்ற செய்தி “ஈன்றபொழு
திற் பெரிதுவக்கும் தண்மகினைச் சான்றேனெனக்
கேட்ட நாம்” என்றால்கு கைவ உகைமாம் தெய்வீக
ஆண்ணக்கும் அன்னவளின் வழிவழிக் குழந்தைகளாய்
முத்தியின்பம் அடைதற்கிப்பிற்கி யமைத்தென்று
என்னுக்கிற அத்தகை அடியார்க்கஞ்சுகும் களிபேரு
வைக்கைக் கொடுப்பதொன்றுகும்

என்னே இளமை! என்னே முதலை!
 பொன்னு டிளங்கக் கண்ணு கிலங்க
 முன்னுடி நாவலர் சொல்நா வன்னை
 அந்தான் அபைர் என்போர் யார்க்கும்
 மனினிய ரைபில் நன்னய மரகக்
 கன்னவின் மிக்க இன்சுவைச் செந்தமிழ்
 பன்னி கிழந்து தொன்னை நூல்கட்
 கின்றுகர ஒழுக்கிய பொன்னாம் பலமணி
 வித்துவ சிரோமணி மெத்தகு தலைமையிற்
 புத்தான் பொலி வித்து,சர் வதாரி
 சித்திரைத் திங்கள் இந்தறை இட்டனர்
 ஆன்ஸேர்,

உள்ளல் மோங்கி வளர்மதி தாங்கி
 இள்ளகை வளர்ப்புக் கழுவிப் பருவமும்
 இள்ளம் ஏழுச்சில் எழில்லை பகுவமும்
 திறுதே குருட்டி இறம்பு தெய்திக்
 அறுவகை போட்டு விறுவிறுப் படைந்த
 வெள்ளிபொன் வைவர ஒன்றியல் விழாக்கள்
 குள்ளவை கண்ட வன்ளாய் ஒங்கி
 வெண்பிறை முடித்த ஞன்னுவதன் போற்றி
 ஒண்பிறை ஆயிரம் கண்டு வளித்துத்
 தெய்த ராதமாய்ச் சூசனை நீதி
 மெய்ம்கை விளக்கி உய்வகைஉணர்த்தி
 ஜூங்கெதமுதி தேழுதகி மந்திர காரக்க
 செங்கதமிற் சூழக்கே சிந்தனை யாய்ப்பணி
 புரியும் சூசன பரிபா வன்சபை
 அரிதே அரிதே! பெரிதே பெரிதே!
 என்னே இளாயை! என்னே முதுகை!
 என்றே இந்தினம் நன்றே
 செருக்கி ஏதுகிட வன்வைய தின்னாதே.

வித்துவ சிரோமணியின் மாணக்கர்
வித்துவசிரோமணி

சிறமுக காவலரூப்புக்காரு மாண்புக்கப் பித்துவ
சிரோமனி. அந்த வித்துவ சிராமனிக்கொரு மாண்பு
க்காரி வித்துவசிரோமனி. இத்தகைய பேறு உறுப்பு
சுறுதங்களிய பெருமையன்றே. வித்துவ சிரோமனி
பொன்னம்பலப்பிள்ளையின் மெத்தகு தலைமையில்
உதயமான சௌவ பரிபாலன சுபையில் தொண்ணுறு
நைந்தாம் ஆண்டு கைபாத்தை சிலைக்குமு அங்கே ஸ்தா
பில் எந்தக் கலாவிலே கரிடம் கூட்டப்பிற்றுக் காந்தித்தில்
யித்துவ சிரோமனிப் பட்டம் கூட்டப்பிற்ற சிவாழு
கி. எண்ணசூர் அவர்களின் நூற்றெந்தாம் ஆண்டு
நிலைவு நிகழ்ச்சியிடம் ஏத்துவது செந்தமிழ் அப்பாக

கைவமாம் சமயம்

உலகம் உண்டானதற்கும்
உய்வு தற்கும் ஒரு ஏதோ
வேண்டும். அல்லவா. அந்த
ஏததான் இறைவன். எனக்
கள் எல்லோருக்கும் இயக்க
நர் ஆக, இருப்பவன் இறைவன்.
நான்கூ என்று
கூறும் பொழுது மாணிடங்களை
களையே குறிப்பிடமிப்படுகின்றது.
எனினும் இறைவன் என்ன உசித் தூக்கும்
உரியவன்

இறைவண பாவற்றிற்
மீது என்று ஏப்படு
எடுத்துச் சொல்லாம் என்று
ஒக்கம் உண்டாக,
இயங்க, கய்ய வேசிருந்து
காரணமாடு ன் டெடி ர
இ அவரையும் எவரும்
சொல்லும் இல்லை, சொல்ல
முடியவுமில்லை

துன்றை உண்டுபள்ளும்
ஆற்றல் உள்ளவரை இறையு-
என்று சொல்லிக் கொள்-
வது உலகிய ஒ அழகினு-
அந்த ஆற்றலுக்கு மேலாக
வேலெரு ஆற்றலுமில்லை
என்பதையே இறை என்ற
சொல் ஏடுத்துக் காட்டுகின-
மத.

"மேல்வருவன் இல்லாதான் எங்களி இறை" என்ற உமாபதி சிவசாரியர் பொருத்தமான வரையிலக்கணம் வகுத்திருக்கின்றார்.

உண்டாக்கப்படவை,
உண்டாக்கியவர் என்று
இருசாரார் உண்டு ஏன்ற
உண்ணமலை நாங்கள்
ஊக்கதறி யலாம். ஒன்று
எம்மாற்க ரணப்பவேது
மற்றையது எம்மாற் உண-
ரப்பவிது:

இன்னமும் ஒன்று இவ்விருசராசருக்கும் இடையில் இருப்பதையும் நான்கள் அகித்த வணர்க்கூடிய தாழ்ச்சிக்கிணறுத் தன்டாகிக்கப்பட்டதையே மொழுவிக் கொண்டிருப்பது தான் அந்த மூன்றாவது உட்டாக்கப் பட்டவையை உயிர் இனம் என்றும் பசுவென்றும் சமய நால் செய்தவர்கள் கூறுவர்.

ஊடுகுவி சிறபதைப்
பாசம் என்றும் பந்தம்
வெய்க்கி 3ம் பக்கம்

உகுதோற்காரி ஆண்டு உதயம்
உலகுக்கு நன்மை ஊட்டுமா

புத்தாண்டு வருகை பொலிகவெனம்
போற்றுவோம்

எவ்வாறு இவ்வேண்டியில் ஈசனை இறைஞ்சோம் என்றெண்ணும் பொழுத ஞானசம்பந்தப்பெருங்கள் திருவாய் மலர்ந்த தேவாரத்தில் ஞாலம் நினைவுமேயில் கேள்கும் தென் ஆல வாயில் உறையிலெழு ஆதியே” என்ற திருவாக்கு உள்ளத்தை ஊக்குவிக்கின்றது;

திருச்சிற்றம்பலம்
 அந்த யூரீ புரியும் அருடைற
 தின்கத செய்யா அருகர் திறங்களைச்
 சிங்க வாசுதெய்தி திருவன்னிடை
 வெந்த நீறணியும் விகிர்தனே
 ஞாமல் தின்புக மேமிக வேண்டிவதன்
 ஆல வாசில் உறையுமெம் ஆதியே
 திருச்சிற்றம்பலம்

நோயுற்றேர்க்குத் தாயன்புள்ளாக்கிப்
பரிகாரம் அளிப்பது மனிதப் பண்பு

வைத்தியசாலையிற் சுத்திர சிகிச்சை சித்திக்குரிய உபகரணங்கள் தேட உதவுவது உங்க தாமும்

தீரா கோய் தீர்த்தருள வல்லான் சிவபெருங்கான்;
அந்த சுகனுக்கும் அருட் சுத்திக்கும் முர்த்தங்களுக்கும் ஆயங்கள் எலைத்து ஏற்சக்கீர் செய்கின்ற பயன் நோயாளிகள் வைத்திய உதவி பெற்று ஆறு தலை அடைவதற்குச் செறியிழேயானுள் இந்தவழிபாடு ஆண்ட கொடிகள் அனையருக்கும் உரியதானும்.

திருக்கோவில்களிலே வழிபடுவாரின் காணிக்கை
களில் ஒரு சிறு பகுதியேனும் திக்கற்றவர்களுக்குறி
பயன்பட உதவுமேயானால் அது ஆலய கருமாரகவே
அனைத்தும்.

நேர்யாளர்கள் பல தரப்பட்டவர்கள். வைத்திய
சேவை பெறக்கூடிய அளமுள்ளவர்கள், ஒராலு
வளமுள்ளவர்கள், ஒரு வளமுமீம் இல்லார்கள்

உடல் கூறு நோய்களுமே பல வேறு வகையின் உடனடியரகச் சிகித்சை செய்யப்பட வேண்டியன் இதற்குள் ஏராளம். அவசர வைத்தியமென்றால் அதற்குரிய ஆயத்தங்கள் அவசியம். விருதுஊன விடே கழும் வேண்டிய அநுபவமும் வாய்ந்த வைத்திய கலாநிதிகள் பலர் இருந்தாலும் சிகித்சைக்குரிய சிறந்த டபகரணங்களிலில்லையேல் நேர்யாளிகள் வைத்திய வாய்ப்பினைப் பெற முடியாதவர்களாய் அல்லறப்படுவர்;

மாழ்ப்பாணத்தில் மாபெரும் வைத்தியசாலை எந்த நோய்க்கும் உகந்த சிகிச்சை உதவக்கூடிய வகையில் விருத்தியடைந்து வங்திருக்கின்றதெனிலும் நவீன உபகரணங்கள் பல இல்லாமையால் வைத்தியசேயை பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. அரசு திதியிலிருந்து உபகரணங்களை முற்றுக்கொண்டு பெற்றுத்தான்; பெற்றவரை மென்று என்னுடைய பிழை; எனவே பரைபாரப் பெருமக்கள் இவ்வகையிற் கை கொடுப்பது அவசியமாகின்றது; தமிழ்ச் சாலையும் சைவ நெறியில் (வனச்சிரி சு.ஆம் புத்தம்)

HINDU ORGANFr. 18, 25-3-83
1, 8, 15-4-83**RELIGION ALONE**
is a
Reassuring Agent

That cycle of twelve lunar months bearing the name of Thunthupi having made a complete turn, now the same order entitled 'RUTHIRAUT-KARI' has started its natural operation.

One of the many mysterious customs that keep humans conscious of a systematic set-up, the concept of the dawn of a New Year, is certainly a congenial trend in the affairs of man. Always afflicted with the mysteries of life, man is compelled to yearn for lasting relief. This feeling makes him realize the value of religion which alone has the capacity to reassure the confounded with resurging hope.

Our readers would have been amused to learn from the newspapers that in the NORTH there has been instituted in the Courts an action for a declaration that the slaughter of cattle in the Holy Premises of Temples is a custom of the Hindus and that the performance of this (cruel) activity should not be prohibited. Alongside of this information, we also find that a serious call has been made by fervent religious associations for not merely the banning of slaughter of animals but also for imposing sanction against those who commit this sin. In fact these persons belong to the Sister Faith, Buddhism.

We need not labour to make it clear that the killing of beings for any purpose, not to speak of the need for satisfying human appetite, is an atrocious act that affects the very concept of religion.

In this context we invite the attention of the Hindu Public to that inspiring legislation so thoughtfully initiated by the Minister for Hindu Affairs — namely the Act Prohibiting the Slaughter of animals in places of worship. While a large number of Hindu Shrines had enforced this prohibition even, before the said Act was promulgated others that were continuing this irreligious practice, have also realized the wisdom of this purposeful piece of legislation. This is as far as the

**STALWART SAIVA DEVOTEES WHO SHAPED
THE SABHAI AT THE START**

President:

Vidvasiromani N. S. Ponnampalapillai

Vice Presidents:

Sri T. Chellappah Pillai

Retired Chief Justice, Travancore Supreme Court

S. Nagalingampillai - Advocate

Secretary:

Shri V. Kasippillai - Crown Proctor

Assistant Secretary:

Shri T. Keilappillai,
(Arumuga Navalar's Nephew)

Treasurer:

Shri ST. M. P. Pasupathi Chettiar

Auditor:

Shri S. Sabaratna Mudaliyar

UNOFFICIAL MEMBERS

Bhrama Sri. V. Sabapathi Kurukkal

Sri. M. Kanesa Pandithar

,, A. Sabapathy (Later M. L. C.)

,, S. Sabapathypillai

,, K. Ponnampalapillai

,, V. Kanagaratnapillai

,, A. Thillaiampalapillai

,, K. Selvanayahampillai

,, M. Vaithialingapillai

,, A. Chinnappahpillai

,, R. Mailvaganampillai

,, E. Marimothu Upaththiyayar

,, A. Subramaniapillai

,, S. Shanmugampillai

,, V. Mathavelupillai

sacrifice of beings in
Shrines is concerned.

We cannot overlook the other aspect of this question — the consumption of flesh, meat and eggs. Time and oft we had drawn the attention of the Hindus to the fact that the incidence of killing animals for food had become more extensive and intensive. Not merely stray cattle, but even those animals protected in private house-holds, are either stolen or purchased to be slaughtered for the pleasure of appeasing the brutal appetite of human beings.

Our New Year message is simply this. Hindus who certainly have abiding faith in their religion and who have by strange customs imposed on them by strangers become abettors in the commission of the slaughter of animals, at least on this religious occasion of the heralding of a NEW YEAR, should take time to think hard and resolve in all sincerity and serenity that no more they would consume non-vegetarian diet.

Man has been set thinking because man has fallen from grace. All those priceless principles that had guided humans for ages seem to have been forgotten, nay denied in the unholy struggle for existence at any cost. In the midst of this misconception, we, however, do not fail to observe religious days. But, this observance is certainly not in the manner of the accepted Principles; it has become a stereotyped custom whatever the background may be.

On the hope-ful occasion of the NEW YEAR we feel obliged to do some serious thinking.

HINDU JOURNALS — HISTORY MAKERS

Shri A. Sabapathipillai that veteran journalist, legislator and prominent social worker edited the Hindu Organ from 1890—1924 for thirty-four long years guiding the people of this historic Isle in their religious, political and social life. As the only newspaper of that time published in Jaffna, this journal was well received every where including Malaysia and Singapore

As Member in the Legislative Council representing the Tamils, Editor Sabapathipillai utilized the pages of the Hindu Organ in furtherance of the full-throated campaign for self-rule under the distinguished leadership of Sir P. Ramanathan and Sir P. Arunachalam of whom the former once graced the chair of the Saiva Paripalana Sabha.

Pandit V. T. Sambandhan (Veluppillai ThirugnanasambandhaPillai) was the idol of Tamil Journalists. The eldest son of that Scholar Madduvil, Veppillai Upaththiyayar - Commentator and Teacher, Sri Sambandhan soon got into his natural stride of lucid journalism and embellished the pages of the "Intusathanam with his wit, humour, satire and learned expositions of Saiva Literature.

He was Editor of this Journal from 1920-1.51
31 years always to be remembered.

Eye - Sore ~ That is The Jaffna Esplanade

The majestic landscape and shelter under the of the Northern Peninsula tropical sun had been a of our Ancient Isle has been the subject of complimentary comment by all historians of the past.

The lipping waters of the lovely lagoon fringed, on either side by the perennial palmyrah, the specks of tiny islets skirting along the South Western sea-finge the towering "Gopurams" of ancient temples and of course the three century-old fort girdled by symbolic dykes embroidered the southern, stretch of this small Peninsula in such loveliness that the natural setting was in a way an indication of the cultural eminence of the people who inhabited the area.

In this gift of nature the hand of the city-planner of old also played a conspicuous part. The laying of the esplanade, the cross-cutting streets the huge trees - Margosa and Tulip providing shade

oftquoted saying "the mountain stream that ended in mud" The mists lie disguised, wild shrubs confirming the fact that the decay had been due to wanton negligence on the part of all concerned

Our concern for our own soil must be to preserve the pristine glory that was Jaffna Pattanam in the forgotten past, the glory of not merely the status of the people but also the

(continued in page 5)

வாழ்முகிக் காலாதி பெய்த மனியங்கு ஏற்ற மனிக்கு
காலாமுக மரச் செப்பு
காலாமுக மனிக்கு வாழ்மு
காலாமுக மரச் செப்புக்
நீற்றுவ செவ்வி மரச்
மூன்றுமுகங்கு வாவந்தி
வைக்கு உடை மூன்றும்.

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna, at their Saiva Prakas Press 450, K. K. S. Road, Vannarponnai, Jaffna. (Telephone: No. 22336) on Friday.

18, 25-2-83 4, 11-3-83
Editor in Chief:
R. N. Sivaprasakam

